

Robina Krále znám jako veselého a vtipného člověka, písničáka verše a knihy pro děti. Mělo mě napadnout, že to musí být vyváжено nějakým protipólem. Ten se projevil na albu **Blázinec**. Album je autorským dílem

Jana Lstibůrka

(hudba) a

Robina Krále

(texty) a ve zkratce řečeno vás přivádí do prostředí, jež je pojmenováno v titulu desky.

Doporučuji ji tedy jen lidem, kteří ani nepomysleli na procházku okolo této instituce a veškerá trápení, která mají, se omezují na rýmu, chřipku, zlomené nohy, vyhřezlá žebra a upadnuté končetiny. Malárie, lepra, spavá nemoc a nadměrná kučeravost vlny jsou radostnými procházkami světem oproti stavům, které řeší postavy alba. Jen posudte sami:

Autistka, Klaustrofobik, Neurotik, Bulimička, Zaznamenávač, Multifobik

a další. Na desce je taky

Normální člověk,

paradoxně právě on, tak jak je představený v písni, vám přijde jako největší blázen. Vůbec se s ním neztotožníte a ke svému zděšení zjistíte, že v sobě rozpoznáváte rysy všech těch ostatních postav na albu zmíněných. A začnete se ptát, na které straně zdi blázince vlastně všichni jsme? Kromě textů k tomu vydatně přispívá i hudba – šitá na míru jednotlivým interpretům: A to je další zajímavost alba. Jednotlivé postavy ztvárnili umělci z celého našeho hudebního spektra: **D**

avid Koller

,
Ewa Farna

,
Jiří Suchý

,
Ivan Hlas

,
Xindl X

,
Marek Eben

,
Wabi Daněk

a řada dalších. Když na to pohlédnete takto, pak vás okamžitě napadne, že můžete hudbu rozdělovat do žánrů jak chcete, ale pak ji nakonec stejně spojíte do jednoho cosi společného.... A jsme u poslední věty předchozího odstavce. Ale zpět k hudbě – Jan Lstibůrek se ukazuje jako zdatný a všestranný autor, který dokáže vytvořit jak melodii z ranku scénické hudby, tak střední proud, tak i muziku akustickou, navíc vždy korespondující s textem (nebo je to naopak – že by se verše Robina Krále inspirovaly v muzice?).

Deska je určitě zajímavým a neobvyklým projektem v oblasti nejen naší muziky, určitě žánrově nezařaditelným a naopak, žánry spojujícím, pokud bychom si odmysleli ambice naznačené na obalu – být uceleným představením, možná divadelním pásmem o našich životech. A tak vlastně musím opravit své doporučení ze začátku článku – poslechněte si ji v jakékoliv náladě. Pokud budete mít špatnou, tak vám ji možná vyléčí a ještě trochu otevře oči.

{desky 1163}